

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 2015-12-03

Znak: IN-III.4130.67.2015

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2015r. poz. 1515) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2015r. poz. 199 ze zm.)

stwierdzam nieważność

I. Części uchwały Nr XII/161/15 Rady Gminy w Pawłowie z dnia 30.10.2015r. w sprawie zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Godów – obszar Godów I na terenie gminy Pawłów w zakresie:

1. § 6 ust. 1 pkt 2 uchwały.

2. § 10 pkt 5 uchwały.

3. Symbolu „U1” w:

- § 9 pkt 2 uchwały,

- § 13 ust. 1 pkt 2 uchwały,

- § 39 pkt 2 uchwały.

4. § 18 uchwały.

5. Rysunku planu (załącznik Nr 1 do uchwały) w części dotyczącej terenu zabudowy usługowej oznaczonego symbolem „U1”.

II. Wskazuję na nieistotne naruszenie prawa, w zakresie zapisów przedmiotowej uchwały określonych w § 7 w związku z § 4 pkt 2 lit. c) uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30.10.2015r. Rada Gminy w Pawłowie podjęła uchwałę Nr XII/161/15 w sprawie zmiany Nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Godów – obszar Godów I.

W dniu 19.11.2015r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy w Pawłowie do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Przewodniczący w piśmie z dnia 27.11.2015r., znak: OR.R.0065.10.15 odniósł się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym istotnego naruszenia zasad sporządzania zmiany planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania zmiany planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez brak wydzielenia na rysunku zmiany planu liniami rozgraniczającymi terenu dróg wewnętrznych.

Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. § 4 pkt 1 ww. rozporządzenia stanowi, że w projekcie planu miejscowego ustala się przeznaczenie poszczególnych terenów lub zasady ich zagospodarowania.

§ 6 ust. 2 pkt 2 uchwały dopuszcza na obszarze objętym zmianą planu lokalizację dróg wewnętrznych nie wskazanych na rysunku zmiany planu. Natomiast § 10 pkt 5 uchwały określa odległość zabudowy od granicy działek dróg wewnętrznych nie wydzielonych na załączniku graficznym do uchwały.

Zgodnie z treścią rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (załącznik Nr 1 do rozporządzenia) drogi wewnętrzne stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenu, oznaczony symbolem KDW i kolorem jasnoszarym. Stąd też droga wewnętrzna – traktowana jako odmienny rodzaj przeznaczenia terenu – musi spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia, a także stanowić wyodrębnione liniami rozgraniczającymi – osobne – przeznaczenie terenu. Lokalizacja dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmienne zasady gospodarowania powinna być wskazana w części graficznej planu oraz zostać wydzielona stałą i niepodlegającą przesunięciu linią rozgraniczającą (wyrok NSA z dnia 25.06.2013., sygn. akt: II OSK 2836/12). A zatem ustalenia zmiany planu miejscowego dopuszczające wyznaczenie dróg wewnętrznych na terenie przeznaczonym do zabudowy bez wyodrębnienia tych obszarów liniami rozgraniczającymi na rysunku zmiany planu należy traktować jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 ustawy w związku z § 4 pkt 9 lit. a) rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez brak zapewnienia obsługi komunikacyjnej do terenu zabudowy usługowej oznaczonego symbolem „U1”.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 ustawy oraz z § 4 pkt 9 lit. a) rozporządzenia w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz zasady budowy systemów komunikacji.

Przytoczone przepisy wskazują na konieczność określenia zasad obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych. Tymczasem w planie miejscowym nieprawidłowo zapewniono obsługę komunikacyjną terenu „U1”.

Z rysunku planu (załącznik Nr 1 do uchwały) wynika, że teren „U1” nie ma bezpośredniego dostępu do żadnej drogi wydzielonej liniami rozgraniczającymi.

W § 18 ust. 2 pkt 5 uchwały stwierdzono, że obsługa komunikacyjna tego terenu odbywać się będzie z drogi „KD-L1 poprzez tereny RMN”.

Zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy przez dostęp do drogi publicznej należy rozumieć bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej.

Teren „U1” nie leży ani w bezpośrednim sąsiedztwie drogi publicznej ani w sąsiedztwie drogi wewnętrznej wydzielonej liniami rozgraniczającymi teren zapewniającej dostęp do drogi publicznej (KD-L1). W dokumentacji prac planistycznych brak również informacji o ustanowieniu służebności drogowej.

Teren „U1” o przeznaczeniu podstawowym usług mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, na którym dopuszczono zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, powinien mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej (odrębną obsługę komunikacyjną). Obsługa komunikacyjna nie może odbywać się poprzez tereny zabudowy mieszkaniowej „RMN”. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której nie będzie możliwe zagospodarowanie terenów zabudowy mieszkaniowej „RMN” zgodnie z przeznaczeniem, a w zamian za to powstanie dojazd (w dowolnym miejscu) do terenu „U1”.

Podkreślić należy, że konieczność określenia zasad obsługi komunikacyjnej terenów wynika z roli jaką pełni miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przy zagospodarowaniu terenów. Plan miejscowy jest zbiorem aktów indywidualnych, ustalających warunki zabudowy konkretnych nieruchomości, stanowi podstawę do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę i nie powinna mieć miejsca sytuacja braku możliwości wskazania inwestorowi konkretnej obsługi komunikacyjnej nieruchomości.

II. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

W uchwale zawarto niespójne zapisy dotyczące lokalizacji ścieżek rowerowych, a mianowicie: w § 7 użyto zwrotu „budowę ścieżek rowerowych **wskazanych** na rysunku zmiany planu (...)”, natomiast w § 4 pkt 2 lit. c) – „oznaczeniami informacyjnymi są (...) ścieżki rowerowe”. Z pozostałej części uchwały, jak również z rysunku zmiany planu, wynika, że ścieżki rowerowe mają charakter informacyjny.

W pozostałym zakresie tut. organ uznał wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Gminy w Pawłowie zawarte w piśmie z dnia 27.11.2015r. Dodatkowo, organ nadzoru podkreśla, iż dokumentacja prac planistycznych powinna być kompletna (nawet dla planu miejscowego uchwalonego w 2006r.). Stosownie bowiem do art. 31 ust. 1 ustawy wójt, burmistrz albo prezydent miasta prowadzi rejestr planów miejscowych oraz wniosków o ich sporządzenie lub zmianę, gromadzi materiały z nimi związane oraz odpowiada za przechowywanie ich oryginałów, w tym również uchylonych i nieobowiązujących.

Z uwagi na powyższe, organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją rozstrzygnięcia. **Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.**

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWÓDZA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożena Pałka-Koruba